

DABAS LIEGUMA „ANCES PURVI UN MEŽI” DABAS AIZSARDZĪBAS PLĀNA IZSTRĀDES UZRAUDZĪBAS GRUPAS PIRMĀS SANĀKSMES PROTOKOLS

Ventspils novada Ances pagasta
Kultūras nama Mazajā zālē

2015.gada 02.februārī

Sanāksme sākas plkst.13:10

Darba kārtība – dabas lieguma „Ances purvi un meži” dabas aizsardzības plāna izstrādes uzraudzības grupas pirmā sanāksme.

Sanāksmi vada – Kristīne Vilciņa, Dabas aizsardzības pārvaldes Dabas aizsardzības plānošanas un uzraudzības eksperte.

Protokolē – Vita Jevdokimova, SIA „METRUM” projektu vadītāja.

Piedalās – skatīt dalībnieku reģistrācijas lapu pielikumā.

Dabas aizsardzības plāna „Ances purvi un meži” dabas aizsardzības plāna izstrādes uzraudzības grupas pirmā sanāksme

---

Kristīne Vilciņa, *Dabas aizsardzības pārvalde*, atklāj uzraudzības grupas pirmo sanāksmi, aicinot tās dalībniekus iepazīties.

Uzraudzības grupas sanāksmē klātesošie iepazīstina ar sevi, sniedzot informāciju par to, kādu interešu grupu (institūciju, organizāciju u.tml.) pārstāv dabas aizsardzības plāna izstrādes uzraudzības grupā.

Tiek dots vārds dabas lieguma „Ances purvi un meži” dabas aizsardzības plāna izstrādes vadītājam **Sandrai Ikaunieci** (SIA „METRUM” pārstāve), kura sanāksmes turpinājumā sniedz pārskatu par dabas lieguma teritorijas galvenajām dabas vērtībām (uzsverot teritorijā esošās krusteniskās kāpas (vigu-kangaru ainavas kompleksu), kuras ģeomorfoloģiskā ziņā ir uzskatāmas par unikālām Latvijas mērogā, Stendes un Irbes vecupes, pļavas ar vecajiem kokiem, retās vaboļu sugas un putnu sugas, kurām minētā teritorija ir nozīmīga ligzdošanas vieta u.c.), spēkā esošajiem individuālajiem aizsardzības un izmantošanas noteikumiem un funkcionālo zonējumu.

Prezentācijas otrajā daļā plāna izstrādes vadītāja sniedz informāciju par jaunā dabas aizsardzības plāna izstrādes ietvaros veicamajiem darbiem (sugu un biotopu kartēšanu), kā arī sniedz ieskatu par pašreiz spēkā esošajā dabas aizsardzības plānā plānotajiem pasākumiem, lai noskaidrotu, kādi jautājumi joprojām ir aktuāli šīs teritorijas apsaimniekošanā un aizsardzībā.

Galvenie secinājumi attiecībā uz aizsargājamo sugu un biotopu daudzveidību dabas lieguma teritorijā un veicamajiem darbiem dabas aizsardzības plāna izstrādes ietvaros:

- Nav veikta aizsargājamo biotopu bioloģiskās kvalitātes novērtēšana.
- Nav veikta sugu un aizsargājamo biotopu kartēšana dabas lieguma teritorijas „jaunajā” daļā (paplašinājuma teritorijā).
- Dabas lieguma „vecajā” teritorijas daļā ir veikts aizsargājamo biotopu kartējums (galvenokārt teritorijā ir mežainās jūrmalas kāpas, mazākās platībās ir sastopami arī boreālie meži u.c. biotopi), taču nav zināma to bioloģiskā kvalitāte. Pašlaik Latvijā tiek izmantotas speciālas formas kartēšanai, taču, ņemot vērā cilvēkresursus un finanšu resursus, kā arī teritorijas lielo

platību, biotopu kartēšana ar anketām tiks veikta tikai daļā dabas lieguma teritorijas (īpaša uzmanība jāpievērš plavām pie upēm).

- Pārējā daļā, kur netiks veikta kartēšana, tā tiks veikta visas Latvijas biotopu kartēšanas projekta ietvaros, kas tiks uzsākta nākamajā gadā.
- Līdz šim nav veikta arī upju biotopu kartēšana. Īpaša uzmanība jāpievērš ezeriem un vecupēm, taču iespējams, ka daļēji varēs izmantot Uvja Suško veikto pētījumu datus un informāciju.
- Tiks pievērsta uzmanība bezmugurkaulniekiem (vabolēm), jo spēkā esošā dabas aizsardzības plānā sugu saraksts ir ļoti īss, līdz ar to šī projekta ietvaros varētu būt detalizētāka informācija.
- Uzmanība jāpievērš aizsargājamām putnu sugām, it īpaši medņiem.
- Ir pieejama informācija par aizsargājamiem augiem, no kuriem dažas ir arī Eiropas līmeņa aizsargājamas sugas, taču spēkā esošajā dabas aizsardzības plānā nav iezīmētas to atradnes. Ņemot vērā informācijas trūkumu un teritorijas platību, nebūs iespējas piesaistīt ekspertus visas teritorijas apsekošanai. Saņemts priekšlikums, ka informāciju par iespējamajiem pieejamajiem datiem varētu interesēties pie Elmāra Pēterhofs (esošā plānā izstrādes projekta vadītājs). Jāprecizē informācija par pieejamajiem datiem institūcijās (AS „Latvijas Valsts meži”, Valsts meža dienests).
- Iespēju robežās tiks piesaistīts sīkspārņu eksperts.
- Izpēte par abiniekiem un rūpuļiem nav plānota. Teritorijā esot smilšu krupis, varētu būt arī gludenā čūska, bet apstiprinātu datu par to nav.
- Dabas aizsardzības plāna izstrādes laikā ir jāveic labojumi un papildinājumi Natura 2000 teritoriju datu bāzē.
- Projekta ietvaros ir būtiski apzināt un veikt aizsargājamo sugu populāciju novērtējumu, novērtēt aizsardzības stāvokli un noteikt apdraudējumus. Sugu un biotopu ekspertu darba rezultātā tiks gaidīti priekšlikumi sugu un biotopu aizsardzībai un apsaimniekošanai.
- Jāaktualizē pamatojums esošajam funkcionālajam zonējumam vai jāsniedz priekšlikumi tā grozījumiem.
- Jānosaka funkcionālais zonējums paplašinātās dabas lieguma teritorijas daļai.
- Jāaktualizē individuālie aizsardzības un apsaimniekošanas noteikumi (pašlaik spēkā ir 2001.gadā apstiprinātie. 2006.gadā tika izstrādāts jauns noteikumu projekts, kurš vairākkārtēji virzīts apstiprināšanai Ministru kabinetā, taču netika apstiprināti dabas lieguma paplašināšanas dēļ. Attiecīgi nav bijis vērts tos apstiprināt, ja dabas aizsardzības plāns nav izstrādāts arī minētajai teritorijai).
- Jāpārskata spēkā esošajā dabas aizsardzības plānā plānotā tūrisma infrastruktūra – atpūtas vietas, takas u.tml.

Sanāksmes dalībnieki tiek aicināti izteikt viedokli par spēkā esošajā dabas aizsardzības plānā iekļautajiem inventarizācijas un apsaimniekošanas pasākumiem, ar mērķi noskaidrot, ko ir vērts pārņemt no iepriekšējā plāna.

S.Ikauniece jautā par dabas aizsardzības plānā paredzētajiem priežu monokultūru kopšanas pasākumiem – vai kaut kas no tā ir realizēts un vai tiek plānots.

Aija Ārgale, AS „Latvijas Valsts meži” atbild, ka kopšanas darbi ir jāveic, taču atsevišķi pasākumi ir jāpārskata.

Aldis Felts, AS „Latvijas Valsts meži”, izsakās, ka dabas lieguma teritorija ir ļoti liela. Jo lielāka teritorija, jo lielāki ir pieejamie resursi (virsresursi un

1.attēls. Uzraudzības grupas pirmā sanāksme Ventspils novada Ances pagastā 2015.gada 02.februārī
Foto: SIA „METRUM”

saimnieciskie resursi), līdz ar to plānotajām lietām esot jāpieiet ar lielāku atbildību. Norāda, ka viss ir atkarīgs no šīs teritorijas mērķa. Ja mērķis ir vides aizsardzība, tad pārējās intereses ir jāpakārto. Uzņēmuma uzdevums – cirst un iegūt koksni, iegūt arī naudu, kā arī nodrošināt labu vidi uzņēmējiem, bet šajā gadījumā ir jāskata konkrētais gadījums, lai respektētu tās intereses, kuras ir svarīgas šīs teritorijas iemītniekiem. Vispirms ir jādefinē, kas ir šīs teritorijas mērķis – to tika mēģināts darīt šobrīd spēkā esošā dabas aizsardzības plāna izstrādes laikā, taču rezultātā tas tapa diezgan haotisks. No vienas puses, visas intereses it kā tika respektētas, bet tajā pat laikā daudz kas nav realizējies. Norāda, ka iespējams šī teritorija kaut kādā mērā arī degradējās. Informē, ka uzņēmums var iedot informāciju, kas ir viņu rīcībā, var sniegt savu skatījumu un pateikt intereses, taču šobrīd tiek gaidīts uzstādījums vai mērķis šīs teritorijas aizsardzībai un apsaimniekošanai no dabas aizsardzības plānu izstrādātājiem. Faktiski esot jāsaprot, ko valstij vajag no šīs teritorijas. Piebilst, ka nav jēgas ieguldīt naudu, plānot, ja gala rezultātā šī teritorija ir nerentabla.

S.Ikauniece izsakās, ka dabas lieguma teritorijas lielākā vērtība ir mežainās kāpas, kuras aizņem lielāko daļu no aizsargājamiem biotopiem, līdz ar to viens no svarīgākajiem uzdevumiem būs definēt uzstādījumus, kā šīs kāpas apsaimniekot. Papildus informē, ka pašlaik notiek darbs pie cita dabas aizsardzības projekta, kura ietvaros tiek gatavotas vadlīnijas aizsargājamo biotopu apsaimniekošanai, t.sk. arī mežainajām kāpām. Tāpat ir plānoti vairāki semināri par mežainajām kāpām. Informē, ja pelēko kāpu apsaimniekošanas jautājumi ir diezgan saprotami, tad par mežaino kāpu apsaimniekošanu plašākas diskusijas līdz šim nav bijušas.

Aija Melluma, *pētniece, SIA „METRUM” pārstāve*, jautā, vai par mežainajām kāpām tiek uzskatīti arī zemie kangari.

Dace Sāmīte, *nekustamā īpašuma „Piedāgi” zemes īpašnieku pārstāve*, atbild, ka tas viss ir komplekss, jo par mežainajām kāpām tiek uzskatīts viss, kas atrodas uz Litorīnas jūras veidojuma.

A.Melluma, Norāda, ka kāpu masīvi parādās virs vigu kālna reljefa, savukārt krusteniskās kāpas ir kaut kas cits.

S.Ikauniece atbild, ka tās visas ir mežainās kāpas.

A.Melluma izsakās, ka šajā gadījumā var būt divas atšķirīgas pieejas – viena ir tīri biotopiska, bet otra ir plašāka pieeja, kas parāda ģenētisko pusi.

S.Ikauniece komentē, ka priežu mežs aug virsū uz dažādām ģenētiskām, attiecīgi to tad ir vērts uzsvērt pie biotopu apraksta. Reljefa formas un priežu mežs ar sausiem priežu mežiem raksturīgo veģētāciju ir trīs atslēgas lietas, kas raksturo mežainās kāpas.

A.Felts informē, ka lielākais īpatsvars droši vien ir medņu mežiem, savukārt, ņemot vērā esošo praksi, izsaka viedokli, ka meža kopšanas pasākumi tieši palīdz šai putnu sugai. Piesaistot putnu ekspertus, būtu jāizvērtē, vai šie kopšanas darbi ir vai nav lietderīgi.

S.Ikauniece komentē, ka biežās kultūras nav piemērotas, jo ir necaurejamas.

S.Ikauniece informē, ka esošajā dabas aizsardzības plānā ir plānota jaunu ceļu un tiltu būvniecība. Jautā, vai ir kādi plāni attiecībā uz šiem plānotajiem pasākumiem.

Reinis Pižiks, *SIA „Daba Laba” pārstāvis*, izsakās, ka, jo vairāk būs ceļu, jo vabolēm būs grūtāk. Attiecīgi, teritorijā ir sarežģīti vai nav iespējams iebraukt ar autotransportu, kas kopumā ir vērtējams kā pozitīvs aspekts.

A.Felts norāda, ka neviens nevar atļauties būvēt ceļu tur, kur nav pamatojuma investīcijām, līdz ar to ceļi ir jāsakārto tik daudz, lai varētu iebraukt ar ugunsdzēsības autotransportu.

Sanāksmes dalībnieki diskutē par ogošanu teritorijas mežos, kā arī piebraukšanu pie tiem.

Edvīns Kalniņš, *Valsts meža dienesta Ziemeļkurzemes virsmehānicības Dundagas nodaļa*, apstiprina, ka ceļu stāvoklis kļūst arvien sliktāks un atsevišķi posmi (galvenais ceļš, kas savieno Kolkas šoseju ar ceļu, kas šķērso lielo purvu) aizaug ar krūmiem, tādējādi kļūst arvien grūtāk piekļūt ar ugunsdzēsības autotransportu.

Sanāksmes dalībnieki diskutē par ceļu greidēšanu.

S.Ikauniece jautā klātesošajiem, cik liels ir ugunsgrēku risks šajā teritorijā, un vai ir bijušas liela apjoma degšanas.

E.Kalniņš atbild, ka viens no lielākajiem ugunsgrēkiem bija 2009.gadā, kad teritorija dega viena simta un divu hektāru lielā platībā, no tiem deviņpadsmit hektāri bija lielais pārejas purvs. Pēdējos gados nav bijuši lieli ugunsgrēki, t.i., ne vairāk kā simts kvadrātmetru platībā, galvenokārt ceļu malās.

Mārcis Laksbergs, *Ventspils novada pašvaldības Tārgales pagasta pārvalde*, apstiprina, ka potenciāls mežu ugunsgrēkiem ir liels, taču kopumā varot teikt, ka nav bijis liels ugunsgrēku skaits.

D.Sāmīte izsakās, ka ievērojams ugunsgrēks bija 2005.gadā, kura sekas var redzēt arī šodien. Papildus norāda, ka lielāks degšanas risks ir tām teritorijām, kuras neatrados starp upēm, savukārt dzīvojamo māju teritorijā praktiski nav.

S.Ikauniece jautā, vai un kādas izmaiņas vajadzētu apsvērt esošajos individuālajos noteikumos attiecībā uz medījamiem dzīvniekiem un medībām. Informē, ka AS „Latvijas Valsts” pārstāve Aija Ārgale ir izteikusi priekšlikumu, ka nepieciešams pārskatīt medību aprobežojumus esošajos noteikumos, kā arī zonējumu attiecībā uz sezonālo zonējumu. Papildus jautā, vai medijamās teritorijas ir nomātas.

E.Kalniņš apstiprina, ka tās ir iznomātas, taču medības praktiski nenotiek.

D.Sāmīte piebilst, ka tie tiesību nomnieki, kuri iznomāja šīs platības, tobrīd bija informēti par aizliegumiem.

E.Kalniņš komentē, ka viņi cerēja, ka zonējums tiks noņemts.

A.Felts izsakās, ka par iespējamām izmaiņām ir jājautā pašiem medniekiem, piebilstot, ka, ja vērtē objektīvi, tad šobrīd noteiktie nosacījumi nav saprotami.

E.Kalniņš izsakās, ka divu tūkstošu hektāru platībā ir noteikti ierobežojumi un tur ir azliegts medīt, bet pārējā daļā, kur ir stingrā režīma zona, medības ir atļautas.

D.Sāmīte izsakās, ka tām ir nepamatoti noteikti atļautie medību termiņi.

S.Ikauniece jautā, kādi argumenti bija šo termiņu noteikšanai esošā dabas aizsardzības plāna izstrādes laikā.

D.Sāmīte atbild, ka tas netika noteikts dabas aizsardzības plānā, bet gan individuālajos aizsardzības un izmantošanas noteikumos. Dabas vērtības visvairāk ciešot no mežacūkām, tās medīt ir atļauts visā teritorijā, bet atšķiras tikai termiņš, kad to drīkst darīt. Iespējams, ka to varētu arī nebūt gadījumā, ja tās nepiebarotu.

S.Ikauniece komentē, ka teritorijas apsekojuma laikā jau konstatēja, ka dzīvnieku barotavas teritorijā ir lielas un labas. Jautā, kā laika gaitā ir mainījušies medijamo dzīvnieku populāciju lielumi un blīvumi.

E.Kalniņš atbild, ka dzīvnieku skaits nav īpaši palielinājies, drīzāk samazinājies.

S.Ikauniece jautā, vai mežacūku skaits ir palielinājies tāpat kā visā Latvijā.

E.Kalniņš atbild, ka to skaits ir aptuveni tāds pats, piebilstot, ka dabas lieguma teritorijā netiek veikta dzīvnieku uzskaitē.

S.Ikauniece jautā, vai ir iespējams iegūt informāciju/datus par dzīvnieku populācijām ārpus dabas lieguma teritorijas.

E.Kalniņš apstiprina, ka tādi dati ir pieejami.

D.Sāmīte izsakās, ka Dabas aizsardzības pārvalde savulaik veica briežveidīgo dzīvnieku uzskaiti gan pēc ekskrementiem, gan pēc apkodumiem (apmēram piecus gadus pēc aizlieguma medīt). Tas esot darīts ar domu, lai konstatētu, kas ir tas galvenais pārmetums, ka tā populācija palielināsies. Norāda, ka būtu vērtīgi atkārtoti veikt šādu uzskaiti, ar mērķi salīdzināt datus.

I.Ikauniece jautā, vai dabas lieguma teritorijā dzīvo vilki.

R.Pižiks atbild, ka vilku ir.

D.Sāmīte izsakās, ka teritorijā diez vai ir apmetušās vairāk kā divas vilku ģimenes, jo tiem vajag lielas platības (Slīterē esot tikai viena ģimene). Informē, ka vilku maršruts iet pa galvenajiem kangaru ceļiem, līdz ar to vienmēr ir redzamas to pēdas, kasījumi un ekskrementi. Tā rezultātā visticamāk rodas priekšstats, ka to ir daudz. Ierosina, ka pieaicinātie eksperti vasarā varētu noskaidrot, cik teritorijā ir vilku ģimeņu midzeņu.

S.Ikauniece jautā par lūšu populācijām dabas liegumā.

Sanāksmes dalībnieki atbild, ka droši vien ir.

S.Ikauniece jautā, cik cilvēku dzīvo lieguma teritorijā. Informē, ka esošajā dabas aizsardzības plānā ir minēts, ka teritorijā ir septiņas mājvietas, no kurām trīs ir pamestas vai tiek izmantotas vasaras sezonā, bet attiecīgi pārējās tiek pastāvīgi apdzīvotas.

Aira Kajaka, *Ventspils novada pašvaldības Ances pagasta pārvalde*, atbild, ka Ances pagasta pusē ir trīs un Tārgales pagastā – viena.

S.Ikauniece jautā, kuri ir galvenie dabas lieguma teritorijas apmeklētāji – iedzīvotāji no piekrastes ciemiem vai apmeklētāji no citām Latvijas vietām.

D.Sāmīte atbild, ka tas ir atkarīgs no sezonas. Ja runā par ogošanu un sēņošanu, tad esot gan vietējie iedzīvotāji, gan tie apmeklētāji, kuri brauc no Talsiem un Ventspils. Ja runa ir par spiningošanu ziemas sezonā, tad apmeklētāji ir no dažādām Latvijas vietām, savukārt, ja runa ir par laivošanu, tad tie ir viesi gan no visas Latvijas, gan no ārvalstīm.

Sanāksmes dalībnieki izsakās, ka kā iespēja iedzīvotājiem ir jāsaglabā ogošana, tūrisms un daļēji arī lauksaimniecība, kur noris pļavu apguve.

R.Pižiks izsakās, ka izstrādājot spēkā esošo dabas aizsardzības plānu, tika plānots liels skaits atpūtas vietu, takas u.tml., taču mans priekšlikums ir, ka tās nevajag ierīkot. Iemesls tam esot tāds, ka, ja cilvēkiem ir informācija, viņi atbrauc, bet naudu neatstāj, līdz ar to nepieciešams veicināt, tā saucamo, kontrolēto tūrisma. Norāda, ka tūristiem patīk braukt uz šo vietu tā iemesla dēļ, ka te nekā nav. Tā ir vērtība. Papildus kā piemēru min AS „Latvijas Valsts meži” īpašumā un pārraudzībā esošu teritoriju (vietu pirms ietekas jūrā), kur cilvēki mēdz nekontrolēti nokļūt, līdz ar to būtu nepieciešams aizžogojums vai kādi citi risinājumi.

Sanāksmes dalībnieki diskutē par šīs vietas sakārtošanas iespējām.

S.Ikauniece jautā, vai no minētajām atpūtas vietām ir arī tādas, kuras apsaimnieko AS „Latvijas Valsts meži”.

M.Laksbergs atbild, ka gar upi praktiski arī ir tikai viņu apsaimniekotās teritorijas.

S.Ikauniece jautā, kāpēc, izstrādājot esošo dabas aizsardzības plānu, tika plānotas tik daudzas atpūtas vietas.

D.Sāmīte atbild, ka savulaik tāds bija uzstādījums. Laikā, kad vēl nebija dabas lieguma paplašinājuma, bija doma plānot šīs vietas ārpus teritorijas un nenoslogot īpaši aizsargājamo teritoriju, taču bija tādi, kas teica, ka tās ir jāplāno tikai lieguma teritorijā. Piebilst, ka paši saprot, cik absurda ir iezīmētā taka. Tas faktiski esot bijis modes kliedziens.

Sanāksmes dalībnieki apmainās viedokļiem par infrastruktūru, ugunsкура vietām, iekāpšanas/izkāpšanas vietām u.tml. Uz jautājumu par to, kādas ir izkāpšanas vietas (attiecībā uz laivotājiem), tiek atbildēts, ka tās nav pastāvīgi uzturētas, taču ir orientieri uz kokiem, kas norāda uz to, ka tur var normāli piebraukt.

A.Kajaka izsakās par projektu, kura ietvaros plānots pie Rindas upes iekārtot dažas atpūtas vietas. Viena no tām būšot arī dabas lieguma teritorijā. Galvenais pienesums pagastiem no šī projekta būšot stendi, kā arī viena atpūtas vieta pie Rindas un divas pie Irbes upes.

S.Ikauniece jautā, vai ir pieejami kādi materiāli, informācija par šo projektu.

A.Kajaka atbild, ka šajā jautājumā ir jāsazinās ar projekta atbildīgo no Kurzemes plānošanas reģiona.

D.Sāmīte izsakās, ka jaunā dabas aizsardzības plāna izstrādes gaitā ļoti svarīgi ir pievērst uzmanību vienai no negatīvajām iezīmēm – ogošanai, izmantojot palīgierīces. Šāda veida ogu vākšana tiek veikta nevis pašpatēriņam, bet gan pārdošanai. Otrs aspekts, kas jāņem vērā, ir izcirtumu koncentrācija ap dabas lieguma teritoriju. Tas saistās ar to, ka izcirtumos mellenes tik ātri neaug, taču tā ir galvenā medņu barība.

S.Ikauniece apstiprina, ka ornitologi runā par šo kā par problēmu, it īpaši par tām teritorijām, kas noteiktas kā medņu mikroliegumi. Rezultātā samazinās medņu skaits, un Kurzemē tas esot īpaši jūtams.

Sanāksmes dalībnieki apmainās viedokļiem par ogošanas situāciju dabas lieguma teritorijā.

S.Ikauniece izsakās par to, ka esošajā dabas aizsardzības plānā ir iekļauti daži ambiciozi uzstādījumi (pļaušana divdesmit un četrdesmit hektāru platībā). Jautā par to, kāda ir pašreizējā situācija ar pļavu pļaušanu, piebilstot, ka dabas lieguma lejas daļā vērojamas aizaugošanas pļavas.

A.Kajaka izsakās, ka pļavas, iespēju robežās, apsaimnieko. Minētajā teritorijā atrodas zemnieku saimniecība, kurā nodarbojas ar gaļas lopu audzēšanu, kuri tur brīvi ganās. Papildus informē, ka pašreizējais saimnieks apsver domu pārdot īpašumu. Citi lielsaimnieki būtu ieinteresēti tā pirkšanai, taču pļavas nav īpaši kvalitatīvas, piekļuve ar tehniku nav laba, bet govīm ir nepieciešams kvalitatīvs siens. Tāpat pļavas ir applūstošas.

D.Sāmīte izsakās, ka pļavas var sadalīt divos posmos – viens posms ir no tilta līdz Liepkalnu mājām, attiecīgi tās ir tās, kuras apsaimnieko, bet otrs posms ir no Liepkalnu mājām līdz Lāžu mājām. Tur pļavas tiek pļautas ar smalcināšanu. Norāda, ka, ja jaunajā atbalsta periodā, piesakoties tās pļaut, ja būs jānovāc siens, tad tas viennozīmīgi nenotiks. Savukārt pārplūstošās pļavas nepļaušanas gadījumā intensīvi neaizaug ar kokiem un krūmiem. Aktuāls jautājums ir par apsaimniekošanu no Lāžu mājām līdz Liepkalnu mājām. Ja šajā teritorijas daļā plānotu atjaunot un uzturēt pļavas, tad ir jārisina jautājums par tiltu, kas atrodas kritiskā stāvoklī (pie Lāžu mājām, abās upes pusēs ir Ventspils augstskolas privātipašums), kā arī caurteku, kas ir jāmaina.

S.Ikauniece jautā par to, kāds ir ezeru un upju noslogojums, runājot par makšķerēšanas intensitāti. Piebilst, ka esošajā dabas aizsardzības plānā ir norādīts, ka ezeros tā nav nozīmīga, bet Irbes upē nav ievērojamu zivju resursu.

D.Sāmīte atbild, ka ezeros tāda nav novērojama, Irbes upē tā ir lielāka (nav noteikta licenzēta makšķerēšana).

S.Ikauniece informē, ka dabas aizsardzības plānā ir minēts, ka dabas lieguma teritorijas noslogojums varētu pieaugt attīstot privāto zemju apbūvi, un attiecīgi jautā, vai šī tēze joprojām ir aktuāla.

Sanāksmes dalībnieki diskutē par apbūvi dabas lieguma teritorijā. Tiek secināts, ka liela interese nav bijusi, bet atsevišķi gadījumi ir bijuši. Izskan viedoklis, ka, ja ir veco māju pamati vai tiek veikta saimnieciskā darbība, nevajadzētu noteikt aizliegumu būvēt māju.

Ilze Circene, teritorijas plānotāja, SIA „METRUM” pārstāve, aicina izteikties Latvijas Orientēšanās Federācijas pārstāvjus.

S.Ikauniece piebilst, ka ir dzirdēts, ka teritorijā tiek plānots liels orientēšanās sacensību pasākums.

Indulis Peilāns, Latvijas Orientēšanās Federācija, atbild, ka šajā teritorijā pasākumi netiek organizēti katru gadu – pagājušajā gadā tas tika organizēts Tukuma pusē, savukārt nākamgad būšot pie Cēsīm). Informē, ka, raugoties no orientēšanas sporta viedokļa, pirmkārt, šī teritorija ir interesanta, jo sacensību dalībniekiem nepatīk skriet pa izcirtumiem, otrkārt, kāpu izteiktais reljefs ir viena no Latvijas orientēšanās vērtībām. Ar to ir iespējams piesaistīt sacensībām arī ārvalstu dalībniekus. Informē, ka federācija ir ieinteresēta saglabāt iespēju rīkot sacensības šajā apvidū, norādot, ka tām nav obligāti jābūt sacensībām, kurās piedalās ap tūkstoš pieci simti dalībnieku, bet var būt arī tādas,

kurās piedalās krietni mazāks dalībnieku skaits. Tādējādi, vienojoties ar Dabas aizsardzības pārvaldi, ir vēlme rīkot sacensības šajā teritorijā.

K.Vilciņa jautā, cik liela platība ir nepieciešama sacensībām.

I.Peilāns atbild, ka minimālā platība ir no četriem līdz pieciem kvadrātkilometriem, taču, tā kā ir vēlme attīstīties, ja būs iespēja saskaņot jaunus pasākumus, tad šo platību varētu palielināt. Informē, ka dabas lieguma teritorijai ir sagatavotas jaunas kartes, kurās attēlots teritorijas precīzs reljefs, dabas taciņas, meža caurvēji u.tml. Papildus uzsver, ka sacensību centrs nekad netiek ierīkots aizsargājamā teritorijā, savukārt meža orientieristu radītais noslojums nav tik liels. Lielāka nomīdīšana var būt kontrolpunktos. Informē, ka ir noritējušas pārrunas ar Dabas aizsardzības pārvaldi un cer, ka, izvērtējot katru konkrēto gadījumu atsevišķi, tiks rasts kopsaucējs.

2.attēls. Latvijas Orientēšanās Federācijas karšu materiāls
Foto: SIA „METRUM”

S.Ikauniece jautā, vai jau ir izsludinātas kaut kādas Eiropas čempionāta sacensības tuvākajos divos gados, vai arī tās esot tikai baumas.

I.Peilāns atbild, ka šajā apvidū nav plānotas. Papildus informē, ka viena Eiropas čempionāta distance tika organizēta 2008.gadā (tika saņemtas ļoti labas atsauksmes), savukārt pagājušajā gadā bija Miķeļtorņi.

Ingūna Pļaviņa, *Valsts vides dienesta Ventspils reģionālā vides pārvalde*, izsakās, ka šī teritorija ir ļoti interesanta Aizsardzības ministrijai, jo ir gan izteiktas vēlmes, gan rīkotas militārās apmācības.

A.Melluma jautā par to, kurā vietā.

I.Pļaviņa atbild, ka poligonā, bet tās ir rīkotas arī pie Irbes upes ietekas.

I.Circene pateicas dalībniekiem par klātbūtni un dalīšanos savās pārdomās, kā arī īpaši izsaka paldies SIA „Daba Laba” pārstāvim Reinim Pižikam par atsaukšanos uz uzaicinājumu piedalīties šajā sanāksmē, pārstāvēt vietējo iedzīvotāju vēlmes, intereses un skatījumu. Sanāksmei tuvojoties noslēgumam, aicina A.Mellumu dalīties savās pārdomās par Kurzemes piekrasti un tās attīstību laika gaitā.

A.Melluma informē, ka saite pētnieciskā plāksnē ir daudz tālāka. Pētniece stāsta, ka viņa piekrastes darbos ir piedalījusies pagājušā gadsimta 80-tajos gados, un vēl pirms neatkarības atgūšanas tika veikti pētījumi par piekrastes joslas paplašināšanu. Tajā laikā tika veikti diezgan lieli izpētes darbi (nav gan zināms, kur palikuši visi pētījuma materiāli, viena daļa saglabājusies vien personīgajā arhīvā). Otrs pētījumu “piegājiens” bijis 90-to gadu beigās, kad izvērās ļoti spraiga kustība par lībiešu krasta veidošanu lībiešu kultūrvēsturiskā mantojuma aizsardzībai. Turpinot stāsta, ka pētījumu ietvaros ir nācies izbraukt pa visiem piekrastes ciemiem, un lībiešu pārstāvji paši iezīmējuši lībiešu krasta teritoriju. Līdz ar to, blakus pastāvēja lībiešu krasta teritorija un Slīteres rezervāta teritorija. Tādējādi, 90-to gadu vidū bija diskusija par to, ka šīs teritorijas ir jāapvieno un jāizveido Ziemeļkurzemes vai Lībiešu krasta nacionālais parks, bet no tā nekas nav sanācis. Informē, ka, runājot kopumā par Kurzemi, it sevišķi par Kurzemes piekrasti, esot izveidojusies diezgan paradoksāla situācija, jo visos valsts līmeņa dokumentos piekraste ir izdalīta kā attīstības teritorija, bet no otras puses pastāv ļoti daudz dažādu ierobežojumu.

Turpmākajās rindkopās atspoguļots A.Mellumas stāstījums (pēc diktoфона ieraksta).

„Ņemot to vērā, ir jāmeklē kaut kādi jauni ceļi un jaunas pieejas, kā saskaņot šīs divas lietas. Jo nevar būt virziens uz to, ka piekraste pakāpeniski iztukšojas. Vēl 90-to gadu beigās, pirms neatkarības

atgūšanas, tika strādāts pie jaunajām piekrastes aizsargjoslām. Tas tika darīts, jo Aizsargjoslu likums pastāvēja tikai attiecībā uz Rīgas līča piekrasti nevis uz Baltijas jūras piekrasti, attiecīgi tika uzskatīts, ka to daļu aizsargā padomju armija. Tajā pašā laikā, 90-to gadu beigās nācās runāt ar dažāda augsta ranga priekšniekiem, kuri teica, ka mums ir jāiztukšo piekraste no vietējiem iedzīvotājiem. Pašreizējā situācijā mēs faktiski izjūtam tā sekas, un tas vislabāk ir zināms katrā novadā.”

„Jāsaprot, vai jaunajos apstākļos ir iespējams savienot šīs divas lietas, vēl jo vairāk tāpēc, ka daudzos starptautiskajos dokumentos, t.sk. Eiropas Ainavu konvencijā un dokumentos, kas attiecas uz biotopu un sugu aizsardzību, tiek runāts par plānošanas nozīmi. Par to, ka ir jāuztur šīs dažādās telpiskās struktūras. Un pats interesantākais, par ko mūsu sabiedrībā ir diezgan grūti runāt, ir akcentēts, ka šīs aizsargājamās teritorijas ir attīstības veicinātāja. Tas laikam ir mūsu apziņā, ka tur viss ir aizliegts. Mēs laikam neprotam parādīt attīstības veidus, tādēļ ir jāparāda kā šo resursu izmantot. Tā nebūs intensīva rūpniecība vai apbūve, bet būs kaut kas cits. Arī visi apsaimniekošanas noteikumi ir jālīdzsvaro, tiem ir jābūt ļoti precīzi adresētiem uz konkrētu teritoriju un vietām.”

„Šķiet, ka Anceš teritorija ir kolosāla Latvijā, tā iespējams ir vienīgā tāda, kurā mēs tik brīnišķīgā veidā varam paskatīties, kā ir attīstījusies daba pati par sevi un pēc tam – kā daba ir attīstījusies kopā ar cilvēku. Šeit, litorīnas krastā, senāk ir bijušas cilvēka apmetnes, Rendā ir bijusi mūra pils, tālāk piekrastes ciemi, kas sākumā nemaz nebija ciemi, bet gan zemnieku sētas, kuras piederēja muižai. Muižu un ciemu veidošanos piekrastē veicināja tas, ka bija stipri atšķirīgi vispārējie likumi par zveju jūrā, jo šeit zvejot varēja visi no paša krasta, bet Vidzemes piekrastē zvejas tiesības pašā piekrastē bija tikai muižniekiem. Tādējādi Kurzemes piekrastē koncentrējās ļoti daudz cilvēku – zemnieku. To varēja redzēt 20.gs. 20-30-to gadu zemes reformā, kad cilvēki ieguva īpašumus. Paskatoties Miķeļtorņa un Lielirbes sadalīšanas plānus, mēs redzam, ka zemi sadalīja un turpat piekrastē palika vieta mājai, savukārt 2-3 gabali, kuri izklīda pa šiem mežiem un pļavām, vigām. Ļoti nozīmīgs kultūrvēsturisks fenomens ir šīs teritorijas vietvārdi. Bija sastādīta arī vietvārdu karte, taču nav zināms, kur tā ir palikusi. Gribētos, lai reizē ar sugām un biotopiem, neaizmirstu par kultūras mantojumu. Tas varbūt ir tas, kas sasaista teritorijas plānojumus ar dabas aizsardzības plāniem. Viena no iespējām ir paskatīties uz visu plašāk.”

Sanāksmes dalībnieki tiek aicināti izteikt vēl viedokļus vai priekšlikumus.

I.Pļaviņa izsakās, ka tautā joprojām ir uzstādījums, kaut arī tā sen vairs nav taisnība, ka aizsargājamā dabas teritorijā nevar pat lāpstu durt un vienīgais aizsardzības veids ir aizliegums. Ņemot vērā to, ka Ventspils reģionālās vides pārvaldībā ir piekraste divu simtu piecdesmit kilometru garumā, institūcijas pieredze esot ļoti daudzpusība – ir pašvaldības, kur ir jūras piekraste, un ir tādas, kur ir īpatnējas un vērtīgas dabas vietas, kā arī ir vietas, kuras ir izveidojušās dabiski un kurām ir grūti piekļūt. Tās ir vietas, kur vēlas uzturēties turīgi cilvēki (tādas, uz kurām var aizbraukt un būt klusumā). Šie apstākļi ir jāņem vērā, strādājot pie projektiem Baltijas jūras piekrastē.

Sanāksmes dalībnieki diskutē par piekrastes izmantošanas iespējām.

S.Ikauniece, atbildot uz sanāksmes dalībnieku jautājumu, informē par turpmāko dabas aizsardzības plāna izstrādes gaitu.

Sanāksmes dalībnieki vienojas, ka nākamā uzraudzības grupas sanāksme varētu tikt organizēta š.g. jūlijā sākumā. Tiek izteikts ierosinājums sanāksmes ietvaros noorganizēt izbraucienu uz dabas lieguma teritoriju.

K.Vilciņa pateicas sanāksmes dalībniekiem par ierašanos un sanāksmi slēdz.

Sanāksme beidzas plkst.15:25

Sanāksmes vadītāja

/personiskais paraksts/

K.Vilciņa

Sanāksmes protokolētāja

/personiskais paraksts/

V.Jevdokimova

Dabas aizsardzības plāns tiek izstrādāts Norvēģijas finanšu instrumenta 2009.–2014.gada perioda programmas „Kapacitātes stiprināšana un institucionālā sadarbība starp Latvijas un Norvēģijas valsts institūcijām, vietējām un reģionālām iestādēm” projekta Nr.4.3-24/NFI/INP-003 „Latvijas īpaši aizsargājamo dabas teritoriju integrācija teritorijas plānojumā” ietvaros

**DABAS LIEGUMA „ANCES PURVI UN MEŽI” DABAS AIZSARDZĪBAS PLĀNA IZSTRĀDES
PIRMĀS UZRAUDZĪBAS GRUPAS
DALĪBNIKU REĢISTRĀCIJAS LAPA**

2015.gada 2.februārī plkst. 13.00

Ances pagasta Kultūras nama Mazajā zālē („Ausmas”, Ance, Ances pagasts, Ventspils novads)

Nr. p.k.	Vārds, uzvārds	Pārstāvniecība, amats	Kontaktinformācija	Paraksts
1.	Kristīne Vilciņa	Dabas aizsardzības pārvaldes Dabas aizsardzības plānošanas un uzraudzības eksperte		
2.	Edvīns Kalniņš	Valsts meža dienesta Ziemeļkurzemes virsmežniecības Dundagas nodaļas vecākais mežzinis		
3.	Inguna Pļaviņa	Valsts vides dienesta Ventspils reģionālā vides pārvaldes direktore		
4.	Līga Jirjena	Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras Investīciju projektu departamenta Lielo un stratēģiski nozīmīgo investīciju projektu koordinācijas padomes sekretariāta vadītāja		
5.	Anete Valtere	Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras Investīciju projektu departamenta projektu vadītāja		
6.	Aira Kajaka	Ventspils novada pašvaldības Ances pagasta pārvaldes vadītāja		
7.	Mārcis Laksbergs	Ventspils novada pašvaldības Tārgales pagasta pārvaldes vadītājs		
8.	Agnese Štrausa	Lauku atbalsta dienesta Ziemeļkurzemes reģionālās lauksaimniecības pārvaldes Kontroles un uzraudzības daļas vecākā inspektore		
9.	Aija Ārgale	AS „Latvijas Valsts meži” Ziemeļkurzemes mežsaimniecības vides plānošanas speciāliste		
10.	Ģirts Mamis	Latvijas Orientēšanās federācijas izpilddirektors		

11.	Dace Sāmīte	Nekustamā īpašuma „Piedāgi” zemes īpašnieku pārstāve
12.	Reinis Pižiks	SIA „Daba Laba” pārstāvis
13.	Sandra Ikaunieca	SIA „METRUM” pārstāve, dabas aizsardzības plāna izstrādes vadītāja
14.	Aija Melluma	SIA „METRUM” pārstāve, pētniece
15.	Ilze Circene	SIA „METRUM” plānošanas projektu vadītāja, teritorijas plānotāja, projekta vadītāja no Izpildītāja puses
16.	Vita Jevdokimova	SIA „METRUM” projektu vadītāja, vides speciāliste
17.	Artis Markots	SIA „METRUM” ĢIS ražošanas vadītājs, kartogrāfs
18.	<i>Aldis Felts</i>	<i>AS LVM</i>
19.	<i>Pils Kapiņš</i>	<i>Inčukalns pagasta pārvalde</i>
20.	<i>Gints Rindars</i>	<i>AS LVM Rindars iel.</i>

21. Indulis Pētersons LOF Valdes loceklis
 22. Artis Rukšāns LOF Valdes loceklis
 23. Jānis Pētersons DAP
 24. Dainis Bojārs DAP, NFI projekta eksperts

[Handwritten signatures and initials in a grid format, corresponding to the table above. Includes names like Sāmīte, Pižiks, Ikaunieca, Melluma, Circene, Jevdokimova, Markots, Felts, Kapiņš, Rindars, Pētersons, Rukšāns, Bojārs.]